

værende Anvendelse, men søger at komme ind paa en ny Regel, men til hvilken da og maa stilles den Fordring, at der ikke fremkaldes nye Banfæligheder. Det sidste Hensyn var Anledning til, at jeg ved første Behandling fremhævede, hvorledes Paragrafen, saaledes som den tidligere var affattet, vistnok vilde berede Sogneraadene store Banfæligheder, og jeg henstillede derfor, om ikke en saadan Tanke som den, der har nu fundet sit Udtryk i Endringsforslaget, vilde gjøre det Hele mere praktisk. Jeg vilde imidlertid finde det beklageligt, om man nu ved denne Leilighed vilde gaa saa vidt, at man aldeles vilde tilfidsætte Hensynet til Næringslovens § 71; jeg tror, at det vilde være ubilligt mod Kjøbstæderne.

Griksen: Ja, det er den selv samme Grund, som nu blev udvirket af den ærede Finantsminister, der har bevæget mig til at gaa ind paa de foreslaaede Paragrafer; thi der er noget Besynderligt i, at en Tællemand eller en Brolægger eller hvad det nu kan være, fordi han en Maaned af Aaret besættelse sig med dette Arbejde, medens han i den øvrige Tid arbejder som Arbeidsmand, skal sættes i Bygningsafgift uden at kunne blive befriet for i alt Fald en Del af den. Det er navnlig, for at vi i det Mindste kunne komme dertil, at disse kunne blive fritagne, at jeg har kunnet slutte mig til Endringsforslaget. Men idet vi for disses Vedkommende give en saadan Bestemmelse, komme vi med det Samme til at drage f. Ex. enhver Gaardmand, der driver en Vinering, ind under den samme Bestemmelse. Handelslysten tiltager jo nemlig ikke saa lidt rundt omkring, og Mange handle jo med Heste, Kvæg osv. (Finantsministeren: Det er fri Næring!) Ja det er fri Næring, og disse Handlende vilde efter min Mening komme ind under den samme Bestemmelse, og det ser jo dog besynderligt ud, om disse to Overligheder blive staaende under den samme Regel, saa at paa den ene Side de Smaa og paa den anden Side de Store ifølge Forslaget blive fri for at betale, medens de, der ligger imellem, nemlig de, der tilfældigvis drive en Næring, paa hvilken der skal erhverves Næringsbevis, ikke kunne blive fri. Det er det, jeg mener ser besynderligt ud. Jeg tror, at jeg har Ret i at sige, at Handelen med Heste og Kvæg er fri Næring, og den, der altsaa driver saadan Handel, vil ikke komme ind under denne Bestemmelse; thi det er ikke bunden Næring eller nogen Næring, til hvilken der skal erhverves Næringsbevis.

Scholer: Jeg begjærede Ordet, da det ærede 8de kongevalgte Medlem (Fischer) kritiserede Udvalget eller rettere Udvalgets Motivering. Men hvad betyder Motiveringen? Det er jo ikke Motiverne, vi skulle stemme over, men Lovforslagets Paragrafer. Det kan være et Spørgsmaal, om Lovforslaget vil være gavnligt i Kjøbenhavn og

andre større Stæder; det kan der være Tvivl om, og det yttrede jeg ogsaa Tvivl om ifjor, men imidlertid har det modtaget saadanne Forbedringer, at jeg dog tror, at det ogsaa vil være gavnligt for Kjøbenhavn. Jeg anser det for heldigt, at der kan blive større Leiligheder, der ere fri for Bygningsafgift, idet disse jo udvides fra 64 til 80 Aen; og navnlig § 7 anser jeg for at indeholde en meget gavnlig Bestemmelse. En Lov som denne vil paa mange Stæder paa Landet have overordentlig store og gavnlige Virkninger, og den vil for en stor Del komme til at øve en Retfærdighed, som bør øves. De nuværende Bestemmelser om Bygningsafgiften have paa mange Stæder været fortolkede paa en forunderlig Maade, i alt Fald ere de blevne fortolkede meget forskjelligt, idet det jo egentlig berøede paa, hvorledes Branddirektørerne forstode Loven. I denne Retning vil der jo nu for Fremtiden ske en gavnlig Forandring. — Jeg vil dog ogsaa lægge et godt Ord ind for Mindretallets Forslag. Det gjør mig ondt, at den høitærede Minister er en absolut Modstander deraf, thi det er ganske rigtigt, som den ærede Sekretær (Griksen) har omtalt, at der efter Flertallets Forslag vil finde de forunderligste Inkonsekvenser Sted, idet enhver lille Smaahandler, der har løst Næringsbevis, ikke kan nyde Godt af Bestemmelsen om Medfættelsen i Bygningsafgiften, medens derimod en større Handlende f. Ex., som det ærede Medlem rigtig bemærkede, en Mand, der handler med Heste eller Kvæg og som til visse Tider af Aaret driver en meget betydelig Handel og tjener mange Penge, kan komme ind under Lovens Begunstigelse; det er dog en Inkonsekvens, som er ubillig. Jeg skal derfor meget anbefale dette Underendringsforslag, og det vilde i mine Tanker være meget heldigt, hvis den høitagtede Minister kunde finde sig foranlediget til at modtage det.

Qvistgaard: Jeg skal strax vedgaa, at jeg ikke ser med stor Glæde paa de Bestemmelser, der indeholdes i §§ 1 og 2 angaaende Kvadratindholdet, idet jeg ikke er sikker paa, at disse Bestemmelser vilde komme til at gavne dem, de skulde gavne, nemlig de Fattige. Jeg tror, at Alle ere enige om, at den fattige Befolkning skal have Nytte af dette Forslag, men i denne Henseende har jeg en Bemærkning at gjøre. Jeg vil ikke undlade at fremsætte den her, skjøndt jeg ikke har stillet noget Forslag i denne Retning, men vil henstille til det ærede Udvalg at tage den under Overveelse til 3die Behandling. Jeg tror, at man i Stedet for Kvadratindholdet burde lægge Leiesummen til Grund. Naar man tog en lille Leiesum, f. Ex. for Kjøbenhavn 70 Rd., for Kjøbstæderne 35 Rd. og for Landet 20 Rd., saa vilde vistnok ingen Leilighed faae Lettelse i Bygningsafgiften, uden at den var bebøet af fattige Folk. Jeg vil sige til, at der dog ogsaa maatte